

такава, складоветъ и канцелариитъ на Б. и Х. се помѣстватъ въ обширни помѣщения и зали, заемащи едно голѣмо пространство на Nurnbergerstrasse въ Лайпцигъ.

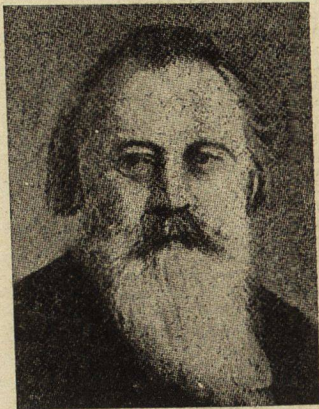
Брайтхаупт, Рудолфъ Мариа — Breithaupt, Rudolf Maria — известенъ клавиренъ педагогъ и музик. писателъ, род. 11 авг. 1873 въ Брауншвайгъ, училъ въ университетитъ — Лайпцигъ, Иена и Берлинъ: право, философия и музикална наука, и въ Лайпцигската консерватория — при Тайхмюлеръ и Ядасонъ; живѣе въ Берлинъ — отъ 1918 преподавателъ въ Щерновата консерватория. Б. е авторъ на нова метода на клавирното свирене, при която тежестъта на ржката се използва най-рационално. Писалъ: „Естествената клавирна техника“, II часть: „Основа на клавирната техника“ и III часть: „Практически студии“. Едно ценно дѣло е и неговото изследване, „Раса и музикална дарба“.

Брамбахъ, Вилхелмъ — Brambach Wilhelm — музикаленъ историкъ, род. 17 дек. 1841 въ Бонъ, известенъ съ своитъ изследвания върху музиката на срѣдновѣковието и, по специално, върху Григориянското пѣние.

Брамбахъ, Карлъ Йозефъ — Brambach, Karl Joseph — компонистъ и диригентъ, род. 14 юлий 1833 въ Бонъ, умр. 20 юний 1902 с. т.; училъ въ Кьолнската консерватория и при Фердинандъ Хиллеръ; професоръ въ Кьолнската консерватория, и после музик-директоръ въ Бонъ. Писалъ голѣми вокални творби (кантати), клавирни пиеси, хорови пѣсни, камерна музика, увертюри и др..

Брамс, Йоханесъ — Brahms Johannes — бележитъ компонистъ, род. 7 май 1833 въ Хамбургъ, умр. 3 апр. 1897 въ Виена; Семейството Б. произхожда отъ Холщайнъ, отдето бащата, още въ младини, се преселва въ Хамбургъ — за да препечелва хлѣба си, като музикантъ — свирейки на разни струнни инструменти и хорна. Като контрабасистъ, той свири въ градския оркестъръ на Карлъ-Шулцъ. Семейството живѣло въ оскудностъ, но малкиятъ Йоханесъ не я чувствувалъ. Вродената му голѣма музикална дарба се изявява много рано, особено въ игра на пиано, и още отъ детство, започналъ да компони-

ра. Първиятъ му учителъ е баща му, после Ото Косель. 15 годишенъ, той е свирилъ публично своя композиция — вариации върху една народна пѣсенъ. Когато по-нататъшното ръководство на бждещия го-

Йоханесъ Брамс

лѣмъ майсторъ поема Едуардъ Марксенъ — неговиятъ творчески даръ бива най-разумно направляванъ. 1853, заедно съ унгарския цигуларъ Реманий, Б. предприема първото си концертно пътувание. Въ Ваймаръ се запознава съ Листъ, който, като чува скерцото ор. 4 — Es moll, се силно заинтересува отъ композицитъ на младия компонистъ. Въ Дюселдорфъ се среща съ Шумана, който съ една статия въ списанието Neue Zeitschrift für Musik отъ 23. X. 1853 — твърде много възторжена и смѣла — възвестява изгрѣването на една нова звезда на музикалния небосклонъ. Отъ тогава между двамата голѣми майстори се завързватъ тѣсни дружески връзки, които продължаватъ и съ жената на Шумана — до нейната смъртъ (1896). Б. е живѣлъ въ Дюселдорфъ — само за да бжде по-близо до онещастливения Шуманъ, който го препоръчва на Лайпцигскитъ музикални издатели, и така излизатъ отъ печатъ сонатитъ за пиано С,